

На основу чланова 19. и 21. Статута Савета за штампу и чланова 15. и 16. Пословника о раду Комисије за жалбе, Комисија за жалбе Савета за штампу у саставу: Невена Кривокапић, Владо Мареш, Иван Цвејић, Тамара Скрозза, Петар Јеремић, Стојан Марковић, Златко Чобовић, Владимир Радомировић, Ивана Стјеља и Драган Ђорђевић, на седници одржаној 26.2.2016. године, **није успела да усагласи одлуку** о томе да ли је „Политика“ текстом „Зашто АИК банка сопствени уговор назива спекулацијом“, објављеним 24. јануара 2016. године, прекршила одредбе Кодекса новинара Србије. За одлуку да Кодекс није прекршен гласало је пет чланова Комисије, четири су била уздржана, а један члан Комисије је гласао да је Кодекс прекршен, тако да за одлуку није било потребне већине од осам гласова.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Адвокат Александра Родића поднео је жалбу Савету за штампу због нарушавања приватности, јер је „Политика“ објавила Уговор о залози власничког удела између Родића и АИК банке у којем је објављена и адреса Александра Родића. Главна уредница „Политике“ сутрадан се извинила због грешке, али, без обзира на то, адвокати сматрају да Савет за штампу мора да казни овакав поступак листа, јер је до пропуста дошло „у тренутку када се спроводи медијски линч Александра Родића и када добија претње смрћу“. Кад је реч о садржају текста, аутор, по мишљењу подносиоца жалбе, жели да пословање Александра Родића прикаже као незаконито и сумњиво. У тексту се, како се, између осталог, истиче, „инсинуира да је Александру Родићу износ од 1,9 милиона готово поклоњен, јер за обезбеђење кредита нису дата одговарајућа средства, иако то није тачно“. У жалби је наведено седам средстава обезбеђења кредита, од којих је у тексту наведено само једно.

У одговору на жалбу аутор текста у „Политици“ навео је да се редакција већ извинила због ненамерног објављивања адресе из уговора, а о томе да није постојала никаква лоша намера сведочи и то да су Родићеви лични подаци сакривени на седам других места. Новинар је уз одговор приложио уговор о залогу власничког удела који је предат АПР-у, као и јавнобележнички запис, додајући да му је потпуно нејасно како је могуће да адвокати сада тврде нешто супротно ономе што пише у уговору предатом званичном државном органу. Он је навео и да је несумњив јавни интерес да се о овоме пише, те да жалбу сматра покушајем застрашивања.

Чланови Комисије нису имали јединствен став о томе да ли је „Политика“ у свему поступила у складу са Кодексом. Већина чланова је сматрала да је до објављивања адресе у уговору дошло случајно, те да је извињење редакције довољно, односно да је тиме на неки начин грешка отклоњена, јер нема основа да се верује да је, из било ког разлога, то урађено са неком намером. Кад је реч о садржају текста, део чланова Комисије нагласио је да и у самом тексту, али и у жалби има нејасних делова, на основу којих је тешко закључити зашто адвокати тврде да је у залог дато нешто чега нема у уговору, а да је новинару то било познато. Већина чланова

Комисије сматрала је да су сви аргументи на страни редакције, односно да подносилац жалбе није ничим доказао своје тврдње да су објављене нетачне информације. Међутим, како је „за“ одлуку да Кодекс није прекршен гласало пет чланова Комисије, док су четири била „уздржана“, а један „против“, одлука није донета.

Београд, 26.2.2016.

Председавајућа
Невена Кривокапић